

PSKP
CENTRĀLĀS
KOMITEJAS
1985. GADA
11. MARTA
ĀRKĀRTĒJĀ
PLĒNUMA
MATERIĀLI

Visu zemju proletārieši, savienojieties!

PSKP
CENTRĀLĀS
KOMITEJAS
1985. GADA
11. MARTA
ĀRKĀRTĒJĀ
PLĒNUMA
MATERIĀLI

RĪGA «AVOTS» 1985

INFORMATĪVAIS PAZIŅOJUMS

PAR PADOMJU SAVIENĪBAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS PLĒNUMU

1985. gada 11. martā notika Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas ārkārtējs plēnumš.

CK Politbiroja uzdevumā plēnumu atklāja PSKP CK Politbiroja loceklis, CK sekretārs M. Gorbačovs.

Sakarā ar PSKP CK ģenerāļsekretāra, PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja K. Čerņenko nāvi plēnuma dalībnieki ar sēru klusuma brīdi godināja Konstantīna Čerņenko piemiņu.

Plēnumš atzīmēja, ka Padomju Savienības Komunistiskā partija un visa padomju tauta cietusi smagu zaudējumu. No dzīves šķīries izcils partijas un valsts darbinieks, patriots un internacionālists, konsekvents cīnītājs par komunisma un miera ideālu triumfu uz zemes.

Konstantīns Čerņenko visu dzīvi līdz galam ziedoja Ļeņina partijas idejām, padomju tautas interesēm. Lai kurp viņu sūtīja partija, viņš vienmēr ar viņam raksturīgo pašai ziedzību cīnījās par PSKP politikas īstenošanu.

Konstantīns Čerņenko daudz darīja, konsekventi realizējot kursu uz attīstīta sociālisma pilnveido-

šanu, uz svarīgo ekonomiskās un sociālās attīstības uzdevumu atrisināšanu, padomju tautas labklājības un kultūras paaugstināšanu, uz masu radošās aktivitātes tālāku kāpināšanu, ideoloģiskā darba uzlabošanu, disciplīnas, likumības un kārtības nostiprināšanu.

Lielu ieguldījumu Konstantīns Čerņenko deva mūsu zemes un brālīgo sociālisma zemju vispusīgās sadarbības tālākā attīstīšanā, socialistiskās ekonomiskās integrācijas realizēšanā, socialistiskās sadraudzības pozīciju nostiprināšanā. Viņa vadībā tika stingri un konsekventi realizēti dažādas sabiedriskās iekārtas valstu mierīgas līdzaspastāvēšanas principi, dots enerģisks pretspars imperiālisma agresīvajiem nodomiem, izvērstā neatlaidīga cīņa par imperiālisma uzspiestās bruņošanās sacensības izbeigšanu un kodolkara draudu likvidēšanu, par stingras tautu drošības garantēšanu.

Konstantīns Čerņenko kā acuraugu sargāja mūsu Komunistiskās partijas vienotību, Centrālās Komitejas un tās Politbiroja darbības kolektīvo raksturu. Viņš vienmēr centās nodrošināt, lai partija visos līmeņos darbotos kā saliedēts, saskanīgs un kaujiniecisks organisms. Komunistu domu un darbu vienotību viņš uzskatīja par ķīlu, kas garantē visus mūsu panākumus, trūkumu pārvarēšanu, augšupējo virzīšanos uz priekšu.

Plēnums uzsvēra, ka šajās sēru dienās komunisti un visa padomju tauta vēl ciešāk sakļaujas ap partijas Centrālo Komiteju un tās Politbiroju. Padomju cilvēki pilnīgi pamatoti uzskata partiju par sabiedrības vadošo un virzošo spēku un ir cieši apņēmušies pašai aizliedzīgi cīnīties par PSKP ļeņiniskās iekšpolitikas un ārpolitikas realizēšanu.

CK plēnuma dalībnieki izteica dziļu līdzjūtību netaisniem piederīgajiem un tuviniekiem.

CK plēnums izskatīja jautājumu par PSKP CK ģenerāļsekretāra ievēlēšanu.

Politbiroja uzdevumā runu šajā jautājumā teica Politbiroja loceklis biedrs A. Gromiko. Viņš iesniedza priekšlikumu ievēlēt par PSKP CK ģenerāļsekretāru biedru M. Gorbačovu.

Par PSKP Centrālās Komitejas ģenerāļsekretāru plēnums vienprātīgi ievēlēja biedru M. Gorbačovu.

Pēc tam plēnumā runāja PSKP CK ģenerāļsekretārs M. Gorbačovs. Viņš izteica dziļu pateicību par lielo uzticību, ko viņam parādījusi PSKP Centrālā Komiteja, un atzīmēja, ka viņš ļoti labi saprot, cik liela ir ar to saistītā atbildība.

Biedrs M. Gorbačovs apliecināja PSKP Centrālajai Komitejai, ka viņš veltīs visus spēkus, lai uzticīgi kalpotu mūsu partijai, mūsu tautai, dižajām Ļeņina idejām, lai tiktu nelokāmi realizēti PSKP programmatiskie principi, nodrošināta pēctecība PSRS ekonomikas un aizsardzības varenības tālākas stiprināšanas, padomju tautas labklājības celšanas un miera nostiprināšanas uzdevumu risināšanā, lai tiktu neatlaidīgi īstenota Komunistiskās partijas un Padomju valsts Ļeņiniskā iekšpolitika un ārpolitika.

Pēc tam CK plēnums beidza darbu.

**PSKP CENTRĀLĀS KOMITEJAS
ĢENERĀLSEKRETĀRA BIEDRA
M. GORBAČOVA RUNA**

Dārgie biedri!

Visus mūs, visu mūsu partiju un zemi piemeklējušas lielas bēdas. No dzīves šķīries uzticīgais ļēnietis, izcilais Padomju Savienības Komunistiskās partijas, Padomju valsts un starptautiskās komunistiskās kustības darbinieks, cilvēks ar iejūtīgu dvēseli un lielu organizatora talantu — Konstantīns Čerņenko.

Konstantīns Čerņenko nogāja lielu un slavas pilnu ceļu. Katrā sektorā, ko viņam uzticēja partija, aizvien pilnīgāk atklājās viņa talants, prasme strādāt ar cilvēkiem. PSKP CK ģenerālsekretāra un PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja amatā Konstantīns Čerņenko ziedoja visus savus spēkus un zināšanas mūsu zemes ekonomikas attīstīšanai, tautas labklājības un kultūras paaugstināšanai, Dzimtenes drošības nodrošināšanai, vispārējā miera saglabāšanai un nostiprināšanai.

Konstantīns Čerņenko kā acuraugu sargāja Komunistiskās partijas vienotību, Centrālās Komitejas un tās Politbiroja darbības kolektīvo raksturu. Viņš vienmēr centās nodrošināt, lai partija visos līmeņos darbotos kā saliedēts, saskanīgs un kaujiniecisks organisms. Komunistu domu un darbu vienotību viņš

uzskatīja par ķīlu, kas garantē mūsu panākumus, trūkumu pārvarēšanu, augšupejošu virziēanos uz priekšu.

Stratēģiskā līnija, kas izstrādāta partijas XXVI kongresā un vēlākajos CK plēnumos, aktīvi piedaloties Jurijam Andropovam un Konstantīnam Cerņenko, ir un paliek nemainīga. Tā ir līnija uz mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanu, uz visu sabiedrības dzīves sfēru pilnveidošanu. Runa ir par ražošanas materiāli tehniskās bāzes pārveidošanu. Runa ir par sabiedrisko attiecību un pirmām kārtām ekonomisko attiecību sistēmas pilnveidošanu. Runa ir arī par paša cilvēka attīstību, par viņa dzīves un darba materiālo apstākļu, viņa garīgā veidola kvalitatīvu uzlabošanu.

Mums būs jāpanāk izšķirējs pavērsiens tautas saimniecības ievirzīšanā intensīvas attīstības ceļā. Mums īsā laikā jāsasniedz, noteikti jāsasniedz pašas priekšējās pozīcijas zinātnē un tehnikā, augstākais pasaules līmenis sabiedriskā darba ražīgumā.

Lai šo uzdevumu sekmīgāk un drīzāk atrisinātu, arī turpmāk neatlaidīgi jāpilnveido saimnieciskais mehānisms un visa vadiēšanas sistēma. Ejot šo ceļu, izraugoties optimālus risinājumus, ir svarīgi izmantot radoši sociālistiskās saimniekošanas pamatprincipus. Tas nozīmē, ka nelokāmi jānodrošina plānveidīga ekonomikas attīstība, jānostiprina sociālistiskais īpašums, jāpaplašina uzņēmumu tiesības, jāpalielina to patstāvība un atbildība, jāpastiprina to ieinteresētība darba galarezultātos. Tas nozīmē, ka visa ekonomikas attīstība galu galā jāpakļauj padomju cilvēku interesēm.

Partija nelokāmi realizēs tās izstrādāto sociālo politiku. Visu cilvēka labā, cilvēka labklājībai — šim programmatiskajam principam jāpiešķir aizvien dziļāks un konkrētāks saturs. Ir saprotams, ka cilvēka

dzīves apstākļu uzlabošanās pamatā jābūt arvien lielākam viņa ieguldījumam kopīgajā darbā. Tur, kur atkāpjas no šī principa, nenovēršami tiek pārkāpts sociālais taisnīgums, kas ir ļoti svarīgs sociālistiskās sabiedrības vienotības un stabilitātes faktors.

Par vienu no kardinālajiem iekšpolitikas uzdevumiem partija uzskata demokrātijas, visas sociālistiskās tautas pašpārvaldes sistēmas tālāku pilnveidošanu un attīstīšanu. Uzdevumi te ir daudzveidīgi. Daudz šai ziņā tiek darīts. Runa ir par padomju lomas tālāku palielināšanu, arodbiedrību, komjaunatnes, tautas kontroles, darba kolektīvu aktivizēšanu. Priekšā ir neatlaidīgs darbs gan jau nospraustajos, gan jaunos virzienos.

Sociālistiskās demokrātijas padziļināšana ir nesaraujami saistīta ar sabiedriskās apziņas augšanu. Audzināšanas darba efektivitāti parāda vispirms tas, kā strādnieki, kolhoznieki un inteliģence piedalās lielu un mazu problēmu risināšanā, kā viņi strādā, kā cīnās pret trūkumiem. Padomju cilvēku darba rosmes un sociālās aktivitātes palielināšana, disciplīnas nostiprināšana, patriotisma un internacionālisma ieaudzināšana ir svarīgs visas ideoloģiskās darbības uzdevums.

Turklāt arī turpmāk tiks veikti enerģiski pasākumi, lai tālāk nodibinātu kārtību, atbrīvotu mūsu dzīvi no svešām parādībām, no jebkuriem mēģinājumiem apdraudēt sabiedrības un tās pilsoņu intereses, nostiprinātu sociālistisko likumību.

Mums joprojām jāpaplašina atklātums partijas, padomju, valsts un sabiedrisko organizāciju darbā. V. I. Ļeņins sacīja, ka valsti dara stipru masu apzinīgums. Mūsu prakse ir pilnīgi apstiprinājusi šo secinājumu. Jo labāk cilvēki informēti, jo apzinīgāk viņi rīkojas un jo aktīvāk atbalsta partiju, tās plānus un programmatiskos mērķus.

Ārpolitikā mūsu kurss ir skaidrs un konsekvents. Tas ir miera un progresa kurss.

Partijas un valsts vispirmais baušlis ir sargāt un visiem spēkiem stiprināt brālīgo draudzību ar mūsu tuvākajiem cīņas biedriem un sabiedrotajiem — lielās sociālistiskās sadraudzības zemēm. Mēs darīsim visu, kas no mums atkarīgs, lai paplašinātu sadarbību ar sociālistiskajām valstīm, lai palielinātu sociālisma lomu un ietekmi pasaules lietās. Mēs gribētu nopietni uzlabot attiecības ar Ķīnas Tautas Republiku un uzskatām, ka, pastāvot savstarpībai, tas ir pilnīgi iespējams.

Padomju Savienība vienmēr atbalstījusi tautu cīņu par atbrivošanos no koloniālā jūga. Arī patlaban mūsu simpātijas pieder Āzijas, Āfrikas un Latīņamerikas zemēm, kas iet neatkarības nostiprināšanas un sociālās atjaunotnes ceļu. Mums tās ir draugi un partneri cīņā par stingru mieru, par labākām, taisnīgām attiecībām starp tautām.

Runājot par attiecībām ar kapitālistiskajām valstīm, gribu teikt sekojošo. Mēs stingri ieturēsim ļēpisko miera un mierīgas līdzāspastāvēšanas kursu. Uz labu gribu Padomju Savienība vienmēr atbildēs ar labu gribu, uz uzticību — ar uzticību. Taču visiem jāzina, ka mūsu Dzimtenes un tās sabiedroto intereses mēs neupurēsim nekad.

Mēs angstu vērtējam septiņdesmitajos gados gūtos panākumus starptautiskā saspīlējuma mazināšanā un esam gatavi piedalīties tā procesa turpināšanā, kura mērķis ir mierīga, savstarpēji izdevīga valstu sadarbība, kas dibināta uz tādiem principiem kā līdztiesība, savstarpēja cieņa un neiejaukšanās iekšējās lietās. Ar jauniem soļiem šajā virzienā varētu godam atzīmēt 40. gadskārtu kopš Lielās Uzvaras pār hitlerisko fašismu un japāņu militarismu.

Nekad agrāk cilvēcei nav draudējušas tik lielas briesmas kā mūsu dienās. Vienīgā saprātīgā izeja no pašreizējā stāvokļa ir pretējo spēku vienošanās par bruņošanās sacensības un pirmām kārtām kodolbruņošanās sacensības tūlītēju izbeigšanu uz zemes un nepieļaušanu kosmosā. Vienošanās uz godīgiem un līdztiesīgiem pamatiem, bez mēģinājumiem «pārtrumpot» otru pusi un diktēt tai savus noteikumus. Vienošanās, kas visiem palīdzēs virzīties uz ilgotu mērķi — kodolieroču pilnīgu iznīcināšanu un aizliegšanu uz visiem laikiem, kodolkara draudu pilnīgu likvidēšanu. Par to mēs esam stingri pārliecināti.

Rīt Ženēvā sāksies sarunas starp Padomju Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm. PSRS pieeja šīm sarunām ir labi zināma. Varu tikai vēlreiz apstiprināt: mēs nevēlamies panākt vienpusējas priekšrocības salīdzinājumā ar Savienotajām Valstīm, ar NATO zemēm, militāru pārsvaru pār tām; mēs gribam, lai izbeigtos, nevis turpinātos bruņošanās sacensība, un tāpēc ierosinām iesaldēt kodolarsenālus, izbeigt raķešu tālāku izvēršanu; mēs gribam, lai tiktu reāli un ievērojami samazināts uzkrātais bruņojums, nevis radītas arvien jaunas ieroču sistēmas, vai tas būtu kosmosā vai uz zemes.

Gribētos, lai mūsu partneri Ženēvas sarunās saņemtu Padomju Savienības nostāju un atbildētu ar to pašu. Tad vienošanās kļūtu iespējama. Pašaules tautas atviegloti uzelpotu.

PSKP ir internacionāla partija jau pēc savas dabas. Mūsu domubiedri ārzemēs var būt pārliecināti: cīņā par mieru un sociālo progresu Ļeņina partija, kā jau vienmēr, cieši sadarbosies ar brālīgajām komunistiskajām, strādnieku un revolucionāri demokrātiskajām partijām, iestāsies par visu revolucionāro spēku vienotību un aktīvu sadarbību.

Biedri! Lai atrisinātu sarežģītos uzdevumus, kas

mums izvirzījušies, tālāk jānostiprina partija, jāpalielina tās organizējošā un vadošā loma. PSKP vienmēr balstījies un balstās uz to Ļeņina domu, ka principiāla politika ir vienīgā pareizā politika. Šāda politika, ko izstrādā kolektīvi, tiks realizēta konsekventi un nelokāmi. Partija ir tieši tas spēks, kas spēj ievērot visu šķiru un sociālo grupu, visu mūsu zemes nāciju un tautību intereses, saliedēt tās kopā, mobilizēt tautas enerģiju kopīgajam komunistiskās jauncelsmes darbam.

Partijas politika bijusi un būs vērsta uz strādnieku šķiras, kolhozu zemniecības un intelīģences savienības nostiprināšanu, uz mūsu lielās daudznacionālās valsts tautu draudzības nemītīgu stiprināšanu.

PSKP visnotaļ attīstīs jaunatnes radošo iniciatīvu, rūpēsies par sieviešu darba un sadzīves apstākļu uzlabošanu, par kara un darba veterānu vajadzībām.

Sarežģītajā starptautiskajā situācijā svarīgāk nekā jebkad ir turēt mūsu Dzimtenes aizsardzības spējas tādā līmenī, lai potenciālie agresori labi zinātu: Padomju zemes un tās sabiedroto drošības, padomju cilvēku mierīgās dzīves apdraudējums saņems graujošu prettriecienu. Mūsu slavenajiem Bruņotajiem Spēkiem arī turpmāk būs viss, kas tam ir nepieciešams.

Pašlaik plaši izvērsusies gatavošanās PSKP XXVII kongresam. Tajā tiks izskatīta partijas Programmas jaunā redakcija, noteiktas mūsu zemes attīstības perspektīvas nākamajai piecgadei un posmam līdz 2000. gadam.

Laiks prasa, lai spraigi, radoši strādātu visas partijas organizācijas no augstākajām līdz zemākajām. Visos sektoros, it visur, visās vietās komunistiem jā-rāda priekšzīme pilsoņa pienākuma pildīšanā, apzi-nīgā darbā sabiedrības labā, it visur jānostiprina Ļeņinskais darba stils. Tas vispirms attiecas uz partijas kadriem, uz partijas un valsts vadītājiem. PSKP

nelokāmi ieturēs līniju uz prasīguma paaugstināšanu, palielinās atbildību par uzticēto darbu. Kad plēnums beigsies, Centrālās Komitejas locekļi, apgabalu komiteju pirmie sekretāri, visi tā dalībnieki aizbrauks katrs uz savu pusi, lai ar jaunu enerģiju stātos pie darba. Un darba būs daudz. Vispirms sekmiņi jāpabeidz šā gada ekonomiskās un sociālās attīstības plānu izpilde un tādējādi jānodrošina stabils nākamās piecgades starts.

Bargā ziema vairākās nozarēs mazliet aizkavējusi plāna uzdevumu realizēšanu. Tas nozīmē, ka tagad jāspārojas, jāmobilizē rezerves, jāspārdzina visi spēki, lai paveiktu to, kas nav padarīts, un līdz gada beigām sasniegtu nospraustās robežlīnijas.

Biedri, šajās dienās mēs vēl krasāk jūtam, cik varenas un monolītas ir komunistu rindas, cik saliedēta un vienota ir mūsu padomju tauta. Nesenajās vēlēšanās padomju cilvēki vēlreiz apliecināja vienprātīgu atbalstu mūsu partijas un valsts kursam. Šis atbalsts iedvesmo un uzliek pienākumus.

Sodien Centrālās Komitejas plēnums man uzlicis sarežģītos un lielos PSKP CK ģenerālsektetāra pienākumus. Labi saprotu, cik liela ir uzticība, kas man parādīta, un cik liela ir ar to saistītā atbildība. Turpmākajā darbā ceru uz partijas CK Politbiroja locekļu, Politbiroja locekļu kandidātu un CK sekretāru, visas Centrālās Komitejas atbalstu un aktīvu palīdzību. Jūsu daudzpusīgā pieredze ir mūsu tautas vēsturiskās pieredzes koncentrāts. Solos jums, biedri, likt lietā visus spēkus, lai uzticīgi kalpotu mūsu partijai, mūsu tautai, dižajām Ļeņina idejām.

Atļaujiet izteikt pārliecību, ka, ejot pretim PSKP XXVII kongresam, tauta un partija, kas ir saliedētas ap Centrālo Komiteju, darīs visu, lai vēl bagātāka un varenāka būtu mūsu Padomju Dzimtene, lai vēl pilnīgāk atraisītos sociālisma radošie spēki.

MIHAILS GORBAČOVŠ

Mihails Gorbačovš dzimis 1931. gada 2. martā Stavropoles novada Krasnogvardeiskas rajona Privolņojes ciemā zemnieku ģimenē.

Drīz pēc 1941.—1945. gada Lielā Tēvijas kara viņš 15 gadu vecumā sāka savas darba gaitas. Strādāja par mašīnu un traktoru stacijas mehanizatoru. 1952. gadā kļuva par PSKP biedru. 1955. gadā beidza M. Lomonosova Maskavas Valsts universitāti (Juridisko fakultāti), bet 1967. gadā — Stavropoles Lauksaimniecības institūtu, iegūdamš agronoma ekonomista specialitāti.

Kopš 1955. gada M. Gorbačovš veic komjaunatnes un partijas darbu. Strādā Stavropoles novadā — par VĻKJS Stavropoles pilsētas komitejas pirmo sekretāru, komjaunatnes novada komitejas propagandas un aģitācijas nodaļas vadītāja vietnieku, bet pēc tam — par novada komitejas otro un pirmo sekretāru.

1962. gada martā M. Gorbačovš tika izvirzīts par Stavropoles novada teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes partijas organizatoru, bet tā paša gada decembrī apstiprināja par PSKP novada komitejas partijas orgānu nodaļas vadītāju.

1966. gada septembrī viņu ievēlēja par partijas Stavropoles pilsētas komitejas pirmo sekretāru. No 1968. gada augusta M. Gorbačovs strādāja par PSKP Stavropoles novada komitejas otro sekretāru, bet 1970. gada aprīlī tika ievēlēts par pirmo sekretāru.

M. Gorbačovs ir PSKP Centrālās Komitejas loceklis kopš 1971. gada. Bija partijas XXII, XXIV, XXV un XXVI kongresa delegāts. 1978. gadā viņu ievēlēja par PSKP CK sekretāru, 1979. gadā — par PSKP CK Politbiroja locekļa kandidātu. 1980. gada oktobrī M. Gorbačovu no PSKP CK Politbiroja locekļa kandidāta pārcēla par Politbiroja loekli. Viņš ir PSRS astotā līdz vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes deputāts, Savienības Padomes ārlietu komisijas priekšsēdētājs. Ir KPFSR desmitā un vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes deputāts.

Mihails Gorbačovs ir ievērojams Komunistiskās partijas un Padomju valsts darbinieks. Visos amatos, ko viņam uztic partija, viņš strādā ar sev raksturīgo iniciatīvu, enerģiju un pašreizējību, veltī savas zināšanas, bagātīgo pieredzi un organizatora talantu partijas politikas īstenošanai, nesavtīgi kalpo dižajām Ļeņina idejām, darba tautas interesēm.

Par nopelniem Komunistiskās partijas un Padomju valsts labā M. Gorbačovs apbalvots ar trim Ļeņina ordeņiem, ar Oktobra Revolūcijas un Darba Sarkanā Karoga ordeņiem, ordeni «Goda Zīme» un medaļām.

МАТЕРИАЛЫ ВНЕОЧЕРЕДНОГО ПЛЕНУМА
ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМИТЕТА КПСС

11 марта 1985 года
Рига «Авотс» 1985
На латышском языке
Перевод с русского языка

ИБ № 1717

PSKP CENTRĀLĀS KOMITEJAS
1985. GADA 11. MARTA
ĀRKĀRTEJA PLENUMA MATERIĀLI

Redaktors F. Stepanovs.
Mākslinieciskais redaktors E. Garkevičs.
Tehniskā redaktore A. Brālēna.
Korektore I. Ancāne.

Nodota salikšanai 17.03.85. Parakstīta iespiešanai 20.03.85.
Formāts 70×100/32. Tipogrāfijas papīrs № 1. Literatūras gar-
nitūra. Augstspiedums. 0,64 uzsk. iespiedl.; 0,80 uzsk. kr. nov.
0,55 izdevn. l. Metiens 15 000 eks. Pasūt. № 102293. Cena
5 kap. Izdevniecība «Avots», 226047 Rīgā, Padomju bulv. 24.
Izdevn. № 91/Sp-650. Iespiesta Latvijas PSR Valsts izdevniecību,
poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas
Rīgas Paraugtipogrāfijā, 226004 Rīgā, Vienības gatvē 11.

PSKP. CK. Plēnums. 1985. Martā.

Ps 540 PSKP Centrālās Komitejas 1985. gada
11. marta ārkārtējā plēnuma materiāli. — R.:
Avots, 1985. — 15. lpp.

0902010000—91
P M803(11)—85

66.61(2)273.2